

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 26.2.2007
COM(2007) 71 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE CONSILIU, CĂTRE PARLAMENTUL
EUROPEAN ȘI CĂTRE COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN**

**privind activitățile Forumului mixt al UE pentru prețurile de transfer în domeniul
procedurilor de evitare și soluționare a conflictelor și privind orientările pentru
acordurile prelabile referitoare la prețuri în cadrul UE**

{SEC(2007) 246}

CUPRINS

1.	Obiectiv și context.....	3
2.	Activitățile Forumului mixt al UE pentru prețurile de transfer în perioada martie 2005 – septembrie 2006	4
2.1.	Controale fiscale simultane	4
2.2.	Avize ale experților sau mediere.....	4
2.3.	Notificare, consultare sau acord prelabile	4
2.4.	Acordurile prelabile referitoare la prețuri	5
2.5.	Care sunt cele mai importante elemente din orientările UE privind APP?.....	5
3.	Convenția de arbitraj și aspecte conexe	6
4.	Viitorul program de lucru al FMPT	7
5.	Concluziile Comisiei.....	7
	ANEXĂ.....	9
1.	Cadrul juridic	9
2.	Organizarea procedurilor APP în Statele Membre.....	9
3.	Acces la programul APP	10
4.	Onorarii	10
5.	Praguri de complexitate.....	10
6.	Documentație	11
7.	Desfășurarea procedurii APP	11
7.1.	Etapa preliminară/cererea neoficială.....	11
7.2.	Cererea oficială de APP	12
7.3.	Evaluarea și negocierea APP	13
7.4.	Acordul oficial APP	14
8.	APP: Domenii specifice	15
8.1.	Tranzacții și participanți la APP	15
8.2.	Ipoteze de bază.....	15
8.3.	Retroactivitate	16
8.4.	Publicarea statisticilor	16
8.5.	APP unilaterale.....	16
8.6.	Facilitarea APP pentru IMM-uri	17

1. OBIECTIV ȘI CONTEXT

1. În prezent, în UE există diverse tipuri de norme naționale privind prețurile de transfer care prevăd ca tranzacțiile dintre contribuabilii aflați sub controlul unui acționar comun să fie impozitate ca și cum ar fi avut loc între contribuabili independenți; acest lucru subminează buna funcționare a pieței interne și reprezintă o grea povară administrativă pentru contribuabili.
2. Pentru a găsi soluții practice la această problemă, în octombrie 2002 Comisia a înființat Forumul mixt al UE pentru prețurile de transfer (FMPT). Comisia a prezentat evoluția lucrărilor FMPT prin două comunicări. În prima comunicare¹ s-a prezentat un cod de conduită² al convenției privind eliminarea dublei impuneri („convenția de arbitraj³”) pentru a se asigura o funcționare eficientă a acesteia. În cea de-a doua comunicare⁴ s-a prezentat un cod de conduită⁵ privind cerințele de documentație pentru prețurile de transfer în UE – documentația prețurilor de transfer în UE (DPTUE). Codul de conduită privind DPTUE stabilește normele pentru volumul și tipul de documentație pe care statele membre o vor solicita și accepta în scopul propriilor norme referitoare la prețurile de transfer.
3. Conflictele legate de prețurile de transfer care apar între un contribuabil și o administrație fiscală duc adesea la dublă impunere și prin urmare la conflicte între administrațiile fiscale pentru eliminarea acesteia. Deși codul de conduită privind aplicarea efectivă a convenției de arbitraj adoptat de statele membre în decembrie 2004 ar trebui în principiu să faciliteze eliminarea dublei impuneri a prețurilor de transfer în UE în maxim trei ani, este de preferat să se evite de la început astfel de conflicte între administrațiile fiscale.
4. Prin urmare, această a treia comunicare are ca obiectiv principal prevenirea apariției conflictelor legate de prețurile de transfer și a dublei impuneri asociate acestora, prin introducerea Orientărilor pentru acordurile prealabile referitoare la prețuri în UE (denumite în continuare „APP”). APP reprezintă acorduri între administrațiile fiscale ale statelor membre UE în cauză care stabilesc modalitățile de impozitare a viitoarelor tranzacții dintre contribuabilii asociați stabiliți în două sau mai multe state membre. Orientările au la bază bunele practice identificate de FMPT.
5. Comisia consideră că orientările APP reprezintă un instrument eficient în evitarea conflictelor, având beneficii importante pentru administrațiile fiscale și contribuabili. APP vor oferi de la început garanții în ceea ce privește metodologia aplicată prețurilor de transfer și prin urmare vor simplifica sau preveni controalele fiscale lungi și costisitoare ale tranzacțiilor care fac obiectul APP; aceasta ar trebui să permită tuturor părților la APP să facă economii.
6. Aceste orientări APP explică modul în care statele membre ar trebui să desfășoare procedura APP și să ofere consultanță contribuabililor implicați în această procedură.

---

¹ JO C/2004/122, 30.04.2004, p. 4.

² JO C/2006/176, 28.07.2006, p. 8.

³ JO L/1990/225, 20.08.1990 – Convenția 90/436/CEE

⁴ JO C/2006/49, 28.02.2006, p. 23.

⁵ JO C/2006/176, 28.07.2006, p. 1.

Respectarea orientărilor va conduce la o soluționare mai rapidă și mai eficientă a procedurii APP și va încuraja utilizarea APP în UE, ceea ce va permite evitarea conflictelor și reducerea cazurilor de dublă impunere.

2. ACTIVITĂȚILE FORUMULUI MIXT AL UE PENTRU PREȚURILE DE TRANSFER ÎN PERIOADA MARTIE 2005 – SEPTEMBRIE 2006

7. Raportul complet întocmit de FMPT face parte dintr-un document de lucru⁶. În cadrul evitării și soluționării conflictelor, FMPT a analizat mai multe proceduri care ar putea reduce povara prețurilor de transfer asupra contribuabililor în UE. Printre acestea se numără controale fiscale simultane, avize ale experților în domeniu sau mediere oferită de aceștia, un sistem de notificare, consultare sau acord prealabile și posibilitatea de a recurge la procedurile APP.

2.1. Controale fiscale simultane

8. În general acestea sunt considerate metode prin care două sau mai multe țări își unesc eforturile pentru a audita contribuabilii împreună. Deși FMPT recunoaște că aceste controale ar putea convinge statele membre să respecte normele în vigoare, s-a constatat că posibilitățile de soluționare a conflictelor prin această metodă ar fi mai mici decât cele de creare a acestora.

2.2. Avize ale experților sau mediere

9. FMPT a analizat comentariul la articolul 25 din modelul de convenție fiscală a OCDE, conform căreia țările pot solicita avizul consultativ al unui expert pentru soluționarea cazurilor de dublă impunere. Experții administrațiilor fiscale au considerat că intervenția unui expert ca terță parte nu este un instrument util în prevenirea dublei impunerii, în contextul convenției de arbitraj care susține deja soluționarea cazurilor prin intermediul unei comisii de arbitraj independente.

2.3. Notificare, consultare sau acord prealabile

10. FMPT a analizat posibilitatea creării unui cadru în care administrațiile fiscale să încheie acorduri prealabile sau cel puțin să se consulte înainte de a efectua ajustări ale prețurilor de transfer. Interacțiunea ar putea fi limitată la simpla notificare a ajustării prețurilor de transfer (ceea ce ar putea accelera soluționarea conflictelor), ar putea fi extinsă la consultare între administrațiile fiscale înaintea finalizării unei ajustări a prețurilor de transfer (ceea ce ar putea, de asemenea, accelera soluționarea ulterioară a conflictelor sau ar putea conduce la evitarea necesității soluționării conflictelor) sau ar putea consta în utilizarea unui sistem de acord prealabil (prin care o administrație fiscală ar trebui să fie de acord să asigure o ajustare corespunzătoare pentru a elimina orice dublă impunere înaintea finalizării primei ajustări) pentru prevenirea apariției conflictelor.
11. FMPT a constatat că, deși toate opțiunile menționate anterior ar putea fi puse în aplicare cu ajutorul mecanismelor deja existente, elaborarea unor mecanisme eficiente ar necesita timp și posibile modificări fundamentale ale legislației naționale.

---

⁶ Nerepublicat încă.

FMPT a considerat că acest lucru nu se regăsește în domeniul său de activitate și că timpul și resursele sale trebuie concentrate în senul elaborării procedurilor APP.

12. Comisia consideră că un sistem de acord prealabil ar elimina dubla impunere în UE și că prin urmare această chestiune ar trebui aprofundată pe viitor.

2.4. Acordurile prelabile referitoare la prețuri

13. Un APP reprezintă un acord între administrații fiscale asupra modului în care anumite tranzacții privind prețurile de transfer dintre contribuabili vor fi taxate pe viitor. În consecință un APP permite adesea evitarea apariției unui conflict între administrații fiscale în ceea ce privește tranzacțiile din APP. APP reprezintă o metodă exemplară de evitare a conflictelor.
14. FMPT a analizat în detaliu avantajele și dezavantajele APP și a concluzionat că acestea oferă numeroase avantaje atât pentru contribuabili cât și pentru administrațiile fiscale. În primul rând, acestea oferă garanții privind tratamentul fiscal al tranzacțiilor din APP, benefice atât pentru administrațiile fiscale (care nu vor mai fi nevoite să efectueze audituri pentru a stabili prețurile de transfer corecte, ci vor controla doar aplicarea corectă a APP), cât și pentru contribuabili (care vor ști cum să stabilească prețurile de transfer corecte deoarece acestea au fost convenite de către administrațiile fiscale).
15. Având în vedere avantajele importante ale APP, FMPT consideră că era necesar să se identifice bunele practici pentru desfășurarea procedurilor APP în UE. Acestea sunt prezentate în orientări, în anexa la prezenta comunicare.

2.5. Care sunt cele mai importante elemente din orientările UE privind APP?

16. Orientările stabilesc procedurile pentru desfășurarea eficientă a APP, prezintă în detaliu etapele obișnuite ale unui APP și ce ar trebui să se întâmple în mod obișnuit la fiecare etapă.
17. Aceste orientări se concentrează pe APP bilaterale și multilaterale deoarece sunt considerate un instrument foarte eficient în prevenirea dublei impunerii. Totuși, orientările includ, de asemenea, o secțiune privind APP unilaterale.
18. Orientările prevăd un proces cu patru etape și descriu ce ar trebui să se întâmple la fiecare etapă
19. APP încep cu decizia contribuabililor de a solicita un APP. Orientările propun să fie abordate neoficial toate administrațiile fiscale care ar putea fi implicate și formulează recomandări pentru această etapă neoficială pentru a se asigura o soluționare eficientă a cererii de APP. Detaliile referitoare la tipul de informații care trebuie incluse în cererea oficială se bazează pe faptul că, deși fiecare APP va fi diferit, informațiile de bază necesare sunt adesea similare de la caz la caz.
20. Orientările descriu, de asemenea, etapele ce trebuie urmate în scopul desfășurării eficiente a procedurii după primirea cererii oficiale. Conform APP, fiecare administrație fiscală în cauză verifică cererea pentru a hotărî dacă modalitatea de stabilire a prețurilor de transfer propusă în cerere este acceptabilă. Detaliile exacte ale modalității de stabilire a prețurilor de transfer vor trebui, de asemenea, negociate

și convenite între administrațiile fiscale în cauză. Detaliile referitoare la desfășurarea acestor proceduri sunt stabilite în orientări.

21. Conform APP, administrațiile fiscale în cauză trebuie să încheie între ele un acord formal, astfel încât atât acestea cât și contribuabilii să aibă garanții în ceea ce privește modalitatea de stabilire a prețurilor de transfer ale tranzacțiilor. Orientările conțin detalii referitoare la conținutul acestui acord formal în vederea obținerii acestor garanții.
22. Anexa la orientări prevede un calendar tip pentru a ilustra desfășurarea procedurii APP.
23. Orientările abordează, de asemenea, unele aspecte problematice care apar frecvent în timpul sau chiar înaintea procedurilor APP și detalii privind modul de reducere a probabilității ca acestea să împiedice finalizarea eficientă a procedurii APP în sine. FMPT s-a axat pe aspectele care s-au dovedit a fi cele mai problematice: aplicarea retrospectivă a tratamentului fiscal în APP, prelevări și praguri de complexitate (care ar putea constitui un obstacol nedorit în calea procedurii APP) și tipurile precum și volumul de tranzacții care vor face obiectul APP.

3. CONVENȚIA DE ARBITRAJ ȘI ASPECTE CONEXE

24. Monitorizarea lucrărilor sale privind convenția de arbitraj reprezintă un proces continuu pentru FMPT. Este esențial ca statele membre să respecte condițiile convenției de arbitraj și pe cele ale codului de conduită adoptat în decembrie 2004.
25. În ceea ce privește evoluția procesului de ratificare a convenției privind aderarea la convenția de arbitraj⁷, la sfârșitul lunii septembrie 2006 aceasta fusese ratificată de douăsprezece state membre, iar celelalte state membre indicaseră că urmau să ratifice convenția în lunile următoare.
26. De asemenea, FMPT a monitorizat punerea în aplicare a recomandării din codul de conduită referitoare la suspendarea colectării impozitelor. La sfârșitul lunii septembrie 2006 șaisprezece state membre au confirmat că permit suspendarea colectării impozitelor pe durata procedurii soluționării conflictelor iar celelalte state membre răspuseseră că pregăteau texte revizuite care să prevadă această posibilitate. Evoluția acestui aspect va trebui monitorizată în continuare.
27. În urma completării de către administrațiile fiscale ale statelor membre a unei versiuni actualizate a chestionarului din 2005 privind procedura în așteptare de acord amiabil, din cadrul convenției de arbitraj a UE, s-a constatat că niciunul dintre cele 24 de cazuri pentru care contribuabilii au depus cerere înainte de 1 ianuarie 2000 nu a fost trimis unei comisii de arbitraj.
28. Comisia consideră că numărul de cazuri suspendate de dublă impunere în ceea ce privește prețurile de transfer reflectă faptul că, pentru motive ce trebuie analizate mai detaliat, convenția de arbitraj nu elimină într-un mod satisfăcător dubla impunere în ceea ce privește prețurile de transfer. În consecință, buna funcționare a pieței unice

---

⁷ JO C/2005/160, 30.6.2005, p. 1-22.

este perturbată. Comisia intenționează să analizeze o modalitate de abordare a acestei probleme. Pentru buna funcționare a pieței unice, ar putea fi necesar un instrument care să asigure o eliminare mai promptă și mai eficientă a dublei impunerii. Comisia constată, de asemenea, că această convenție de arbitraj nu se referă decât la dubla impunere în ceea ce privește prețurile de transfer și că noile dispoziții din articolul 25 din modelul de convenție fiscală a OCDE și observațiile anexate acesteia oferă părților la convenție o procedură de arbitraj obligatorie pentru eliminarea tuturor cazurilor de dublă impunere.

4. VIITORUL PROGRAM DE LUCRU AL FMPT

29. Având în vedere progresele recente înregistrate în materie de prețuri de transfer în UE și nevoia de a asigura monitorizarea punerii în aplicare a noilor instrumente, dar și de a analiza în continuare anumite aspecte, Comisia a decis să reînnoiască mandatul FMPT pentru o perioadă de doi ani.
30. FMPT a început să analizeze un posibil nou program de lucru pentru 2007-2008.
31. În prezentul program de lucru al FMPT încă mai trebuie analizate penalizările și dobânzile conexe ajustărilor prețurilor de transfer în special.
32. Pe viitor, evitarea și soluționarea conflictelor va continua să fie o problemă de actualitate deoarece acestea reprezintă aspecte importante pentru contribuabili și administrațiile fiscale.
33. Trebuie, de asemenea, ca forumul să asiste Comisia în procesul de monitorizare a punerii în aplicare de către statele membre a codului de conduită și a orientărilor stabilite pe baza concluziilor FMPT. Statele membre vor trebui să prezinte rapoarte privind punerea în aplicare a diferitelor instrumente și problemele practice survenite în urma acestui proces. Aceasta va spori eficiența instrumentelor în eliminarea dublei impunerii în legătură cu adaptarea profiturilor întreprinderilor asociate ce vor fi evaluate.
34. În ceea ce privește convenția de arbitraj, deoarece a primit informații suplimentare după adoptarea codului de conduită, Comisia dorește să atragă atenția asupra următoarelor aspecte care trebuie clarificate în vederea asigurării unei mai bune funcționări a convenției: termenul limită pentru înființarea comisiei de arbitraj, înțelegere comună a sensului termenului „penalizare gravă”, posibila prelungire a domeniului de aplicare la mai mult de două state membre, termenul limită pentru punerea în aplicare a deciziei finale, rolul contribuabilului, care este obiectul precis al ajustărilor prețurilor de transfer (de exemplu, dacă se ia în considerare și capitalizarea redusă). Comisia a primit în sfârșit comentarii care susțin înființarea unui secretariat permanent și independent.

5. CONCLUZIILE COMISIEI

35. Comisia felicită FMPT pentru lucrările sale și pentru contribuția sa la crearea în UE a unui cadru favorabil reducerii poverii normelor privind prețurile de transfer în general, și la procedurile de evitare și soluționare a conflictelor în special. Progresele FMPT înregistrate începând cu octombrie 2002 au adus o serie de îmbunătățiri care

au facilitat comerțul transfrontalier și care, prin urmare, au îmbunătățit funcționarea pieței unice.

36. În ceea ce privește realizările FMPT în domeniul procedurilor de evitare și soluționare a conflictelor, Comisia sprijină pe deplin concluziile și sugestiile FMPT referitoare la APP. Pe baza acestor lucrări, Comisia a elaborat orientările anexate pentru APP în UE.
37. Aceste orientări reprezintă un model util pentru APP pe teritoriul UE. Urmând aceste orientări, statele membre vor încuraja utilizarea APP, ceea ce va conduce la o mai bună evitare a conflictelor, la reducerea numărului de conflicte și a cazurilor de dublă impunere. Aceasta va conduce, de asemenea, la eliminarea obstacolelor fiscale și va permite atingerea obiectivelor pieței unice: un cadru mai favorabil investițiilor și mai competitiv pentru întreprinderi, creștere și locuri de muncă.
38. Comisia invită Consiliul să aprobe orientările propuse privind APP în UE și invită statele membre să transpună cât mai repede recomandările incluse în orientări în legislația națională sau normele administrative.
39. Statele membre sunt invitate să prezinte Comisiei rapoarte anuale privind măsurile luate pentru punerea în aplicare și buna funcționare practică a acestor orientări. Pe baza acestor rapoarte, Comisia va reexamina periodic orientările.

ANEXĂ

ORIENTĂRI PRIVIND ACORDURILE PREALABILE REFERITOARE LA PREȚURI (APP) ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

1. CADRUL JURIDIC

1. Articolul 25 alineatul (3) din modelul de convenție fiscală a OCDE permite țărilor să încheie acorduri prealabile referitoare la prețuri (denumite în continuare APP).
2. Un APP reprezintă un acord care stabilește, înaintea realizărilor tranzacțiilor controlate, o serie de criterii adecvate (de exemplu, metode, ajustări comparabile și adecvate ale acestora, ipoteze de bază privind evoluțiile ulterioare) pentru a stabili prețurile de transfer pentru aceste tranzacții pe o anumită perioadă de timp.
3. APP nu trebuie să stabilească profitul real exact care ar trebui impozitat pe viitor.

APP trebuie să elaboreze în conformitate cu principiul deplinei concurențe modalități de stabilire a prețurilor de transfer pentru viitoarele tranzacții în cadrul APP.
4. APP trebuie să garanteze siguranța fiscală pentru contribuabili și administrațiile fiscale. Modalitățile exacte de îndeplinire a acestor obiective pot varia în funcție de legislația statului membru în care contribuabilul plătește impozitul.
5. Contribuabilul trebuie să respecte normele obișnuite ale administrației fiscale. Chiar dacă există un APP, aceasta are în continuare dreptul să efectueze audituri. Totuși, în condiții normale, auditul este efectuat doar cu scopul de a verifica și monitoriza APP prin revizuirea condițiilor și a ipotezelor care stau la baza APP.
6. APP bilaterale și multilaterale necesită acorduri între administrațiile fiscale și înțelegeri între fiecare administrație fiscală și contribuabilul în cauză. APP unilaterale necesită doar înțelegeri între o administrație fiscală și contribuabilul în cauză.

2. ORGANIZAREA PROCEDURILOR APP ÎN STATELE MEMBRE

7. Administrațiile fiscale trebuie să poată utiliza toate competențele și resursele adecvate de care dispun pentru buna desfășurare a APP.

Programele APP trebuie coordonate la nivel central.

Administrațiile fiscale trebuie să îndeplinească două sarcini importante în analizarea unei cereri de APP: în primul rând, evaluarea cererii și în al doilea rând negocierea unui acord cu cealaltă administrație fiscală.

8. Negocierile dintre administrațiile fiscale trebuie conduse de autoritățile competente (denumite în continuare AC). AC au responsabilitatea de a se asigura de buna desfășurare a verificării și evaluării APP și a negocierilor cu celelalte țări. Aceasta se aplică chiar dacă AC solicită consultanță de specialitate din partea altor servicii ale administrației fiscale.

3. ACCES LA PROGRAMUL APP

9. Rămâne la latitudinea contribuabilului să decidă care tranzacții ar trebui incluse într-o cerere de APP.

Administrația fiscală poate reexamina cererea și o poate modifica sau respinge.

Dacă au fost îndeplinite toate cerințele, administrația fiscală trebuie să accepte cererea.

În practică, contribuabilul și administrația fiscală trebuie să colaboreze pentru a stabili condiții pentru un APP acceptabile de ambele părți.

Retragerea unei cereri de APP nu ar trebui să declanșeze automat un audit.

10. Modalitatea în care o administrație fiscală administrează programul APP este reglementată de legislația națională.
11. Normele referitoare la onorarii și praguri de complexitate pot fi utilizate de administrațiile fiscale pentru a se asigura că se recurge la APP numai în situațiile în care administrațiile fiscale consideră de cuviință.

4. ONORARII

12. Rămâne la latitudinea statelor membre să decidă dacă este nevoie să se aplice onorarii.

Plata unui onorariu nu trebuie să condiționeze furnizarea unor servicii eficiente, ceea ce ar trebui să fie norma.

13. Dacă se recurge la onorarii, acestea trebuie să corespundă unei sume forfetare, ca simplu onorariu de acces la program și/sau corelat cu costurile suplimentare ce trebuie suportate de administrația fiscală în urma APP.
14. Onorariile se justifică în situațiile în care fără acestea o administrație fiscală nu ar putea avea un program APP. Însă acestea nu trebuie să fie atât de ridicate încât să descurajeze depunerea cererilor de APP.

5. PRAGURI DE COMPLEXITATE

15. Dacă se utilizează pragurile de complexitate, acestea trebuie utilizate orientativ pentru a se stabili dacă este nevoie de un APP și ar trebui fixate în funcție de faptele și împrejurările aferente cazului pentru a nu fi prea normative.

Pragurile de complexitate trebuie aplicate uniform tuturor contribuabililor.

16. De asemenea, în aplicarea unor praguri de complexitate, trebuie luată în considerare și atitudinea probabilă a altor administrații fiscale parte la APP: nivelul unui prag de complexitate ar trebui redus dacă și alte administrații fiscale sunt dispuse să accepte o cerere de APP.

Posibilitatea ca un prag de complexitate să aibă ca scop împiedicarea accesului unui contribuabil la un program APP trebuie discutată la eventualele reuniuni preliminare.

17. Numărul sau volumul tranzacțiilor nu trebuie să constituie un indicator infailibil al nesigurăței sau al riscului aferent prețurilor de transfer. Pragurile de complexitate trebuie să țină cont de volumul relativ al tranzacțiilor și de riscul aferent prețurilor de transfer (pentru contribuabil).

6. DOCUMENTAȚIE

18. Atunci când o întreprindere multinațională folosește documentația prețurilor de transfer în UE (DPTUE), aceasta va reprezenta o bază utilă pentru o cerere de APP.

Această documentație poate fi completată cu orice documente utile privind politica prețurilor de transfer și orice rapoarte primite care stau la baza cererii. Cerințele referitoare la documentație nu trebuie să genereze cheltuieli disproporționate pentru contribuabili, dar administrația fiscală trebuie să aibă ocazia să evalueze tranzacțiile conținute în APP.

Apendicele A și B conțin o listă cu documentele ce pot fi utile pentru orice cerere de APP. Elementele necesare pentru cererea oficială trebuie convenite în etapa preliminară.

19. Informațiile specifice necesare monitorizării cererii de APP trebuie să fie întotdeauna convenite în cadrul negocierilor privind APP. Contribuabilul trebuie să păstreze documentația pe durata APP astfel încât administrația fiscală să poată monitoriza modul de punere în aplicare a APP.

7. DESFĂȘURAREA PROCEDURII APP

20. Administrațiile fiscale și contribuabilii trebuie să colaboreze cât mai strâns pentru a se asigura că procedura APP se desfășoară cât mai eficient.

O cerere de APP trebuie să aibă în mod normal patru etape:

- (a) Etapa preliminară/cererea neoficială
- (b) Cererea oficială
- (c) Evaluarea și negocierea APP
- (d) Acordul oficial

7.1. Etapa preliminară/cererea neoficială

21. Reuniunea preliminară trebuie să permită părților să evalueze șansele de reușită ale APP. Administrația fiscală trebuie să dispună de suficiente informații pentru a face posibilă această evaluare. Aceste informații trebuie să se refere la activitatea și tranzacțiile care fac obiectul acordului, contribuabilii în cauză, metodologia preferată, durata dorită a APP, o eventuală retroactivitate și țările implicate.

Etapa preliminară trebuie să permită administrației fiscale să emită un aviz motivat privind posibilitatea acceptării cererii.

Contribuabilii trebuie să contacteze administrațiile fiscale cât mai curând posibil, odată ce și-au stabilit intențiile cu privire la un APP.

22. Administrațiile fiscale ar putea lua în considerare cereri anonime din partea contribuabililor, însă nu se poate stabili nicio reglementare oficială pe baza anonimului. În orice caz, intențiile contribuabilului ar trebui relativ conturate pentru ca întâlnirea anonimă să poată avea loc, însă contactele anonime nu trebuie să continue.
23. Administrația fiscală trebuie să indice în mod clar și cât mai repede posibil dacă cererea oficială ulterioară a unui contribuabil poate fi acceptată și, dacă este posibil, să indice aspectele care ar putea pune probleme.
24. Contribuabilul trebuie să contacteze toate statele membre implicate indirect în viitorul APP. În cazul în care sunt implicate mai multe administrații fiscale, aceleași informații trebuie furnizate tuturor (această procedură se aplică pe toată durata procedurii APP).
25. Dacă este cazul, AC trebuie să se consulte pe durata etapei preliminare. În cazul în care este necesară o consultare, trebuie să se recurgă la aceasta cât mai repede posibil.

În etapa preliminară, contribuabilul și administrația fiscală trebuie să discute despre documentația necesară ce trebuie inclusă în cererea oficială. De asemenea, trebuie discutate orice praguri de complexitate existente. Administrația fiscală trebuie să utilizeze etapa preliminară pentru a influența conținutul cererii, atunci când acest lucru ar putea spori eficiența soluționării cererii.

7.2. Cererea oficială de APP

26. Cererea oficială de APP trebuie depusă cât mai repede posibil în funcție de anii pentru care se încheie APP și în special imediat după o eventuală abordare neoficială. Contribuabilul trebuie să depună cererea oficială la administrația fiscală unde plătește impozitul și să o transmită în același timp tuturor țărilor implicate. În cazul în care statele membre au proceduri administrative sau legale diferite în ceea ce privește APP, este responsabilitatea contribuabilului să se asigure că toate cererile sunt depuse la timp. Administrația fiscală trebuie să depună eforturi să îi comunice contribuabilului cât mai repede posibil dacă cererea a fost acceptată oficial pentru procesare și să solicite cât mai repede posibil orice documente suplimentare necesare pentru evaluarea APP și să formuleze o poziție proprie.

Conținutul cererii oficiale

27. În cererea oficială inițială, contribuabilul trebuie să încerce să includă toate informațiile relevante necesare pentru ca administrația fiscală să poată evalua cererea și să formuleze o poziție privind metodologia ce va fi folosită la calcularea prețului de deplină concurență. Apendicele A și B conțin detalii referitoare la tipul de informații necesare în toate cazurile, însă acestea nu reprezintă în mod necesar un

minim și nici un maxim. Informațiile exacte necesare pentru cererea oficială trebuie adaptate de la caz la caz.

28. O administrație fiscală are dreptul să solicite informații suplimentare pentru evaluarea cererii de APP.

7.3. Evaluarea și negocierea APP

29. Obiectivele evaluării și negocierii sunt distincte, deși uneori ar fi oportună corelarea acestora într-o anumită măsură. Trebuie adoptată o abordare echilibrată pentru a se asigura să evaluarea este efectuată cât mai repede posibil iar negocierile încep cât mai curând.

În evaluare, administrația fiscală trebuie să formuleze termenii și condițiile pe care le preferă pentru APP. Negocierile cu celelalte administrații fiscale în cauză trebuie să soluționeze eventualele diferențe care apar între administrațiile fiscale astfel încât să se poată oferi tuturor contribuabililor în cauză un singur set de condiții.

30. După primirea cererii oficiale, AC ale administrațiilor fiscale în cauză trebuie să intre în contact cât mai repede posibil pentru a stabili un calendar pentru APP. Contribuabilul trebuie să participe la crearea calendarului; apendicele C conține un model de calendar. În APP multilaterale, AC trebuie să convină ca una dintre AC să preia conducerea în ceea ce privește organizarea procedurii.
31. Contribuabilul trebuie să ajute administrația fiscală să evalueze cererea furnizându-i informații. Evaluarea trebuie efectuată cât mai repede posibil pentru a permite începerea negocierilor.
32. Administrațiile fiscale trebuie să facă eforturi pentru a reduce povara evaluării la minim, solicitând numai informații pertinente; în schimb, contribuabilii trebuie să furnizeze informațiile solicitate cât mai repede posibil. Ar trebui să se poată stabili ce fel de informații sunt pertinente.
33. Toate informațiile furnizate unei administrații fiscale trebuie, de asemenea, transmise tuturor celorlalte administrații fiscale implicate. Trebuie, de asemenea, să se facă schimb de detalii referitoare la tipul de informație solicitată. Pentru fiecare APP trebuie să se stabilească o convenție pentru a se specifica dacă această responsabilitate revine contribuabilului sau, în mod excepțional, administrației fiscale, prin schimb de informații.
34. Dacă administrația fiscală efectuează o evaluare diferită de cererea contribuabilului, atunci această evaluare trebuie discutată cu contribuabilul.
35. În cadrul procesului de evaluare, administrația fiscală trebuie să încerce să obțină acordul contribuabilului cu privire la poziția administrației fiscale. Este în interesul contribuabilului și al administrației fiscale să colaboreze pentru ca procedurile să continue în același ritm pentru a se ajunge la o concluzie acceptabilă pentru ambele părți.
36. Administrațiile fiscale și contribuabilii trebuie să colaboreze într-un APP pentru a minimiza orice întârziere, în special prin solicitarea și furnizarea la timp a informațiilor necesare. Administrațiile fiscale trebuie să ia întotdeauna în considerare

posibilitatea de a face solicitări mixte/comune de informații, atunci când această procedură ar minimiza întârzierile.

37. De îndată ce evaluarea a fost finalizată, administrația fiscală trebuie să facă eforturi pentru a se începe negocierile și, dacă este cazul, celelalte administrații fiscale implicate trebuie să facă eforturi pentru a finaliza evaluările, pentru ca negocierile să poată începe.
38. Etapa evaluării trebuie să presupună interacțiune între AC dacă acest lucru ar favoriza încheierea unui APP. Dacă este posibil, ar trebui să se încheie acorduri prealabile. Totuși, este de preferat ca o administrație fiscală să aibă în vedere cel puțin o evaluare preliminară înaintea începerii negocierilor reale dintre AC.
39. Negocierile preliminare trebuie să înceapă înaintea finalizării evaluării, dacă astfel s-ar facilita procedura APP, însă nu trebuie ca acest lucru să permită administrațiilor fiscale să amâne finalizarea evaluării în mod necorespunzător.
40. Pentru mare parte din APP, fiecare AC trebuie să redacteze o poziție care să conțină evaluarea administrației fiscale. Schimbul formal de poziții trebuie să aibă loc sub forma unui schimb de poziții redactate ale AC. Aceasta trebuie să aibă loc cât mai repede posibil după primirea cererii.
41. Dacă este necesar, AC pot renunța la schimbul de poziții redactate, atunci când astfel procedura APP devine mai eficientă și mai rapidă. Dar, în cele mai multe cazuri, pozițiile redactate ale AC pregătite înaintea începerii negocierilor reale facilitează identificarea și soluționarea eventualelor conflicte mai rapid și mai eficient. În cazul în care o AC pregătește o poziție redactată, trebuie ca toate celelalte AC implicate în negocieri să indice cel puțin posibilele aspecte cu care nu sunt de acord.

Conținutul pozițiilor redactate ale AC

42. Poziția redactată trebuie să prezinte punctul de vedere al administrației fiscale implicate în APP. Apendicele D conține o listă cu detaliile care pot fi necesare într-o poziție redactată a unei AC.
43. Negocierile trebuie să înceapă prin trimiterea pozițiilor AC. Trebuie să se stabilească un calendar al negocierilor. Contribuabilii trebuie informați în permanență cu privire la elementele importante din evoluția dosarului lor.

Dacă AC sunt de acord, ar trebui să li se permită contribuabililor să participe la reuniunile AC pentru a prezenta problemele concrete cu care se confruntă.

44. Dacă este necesar, AC organizează reuniuni regulate pentru a actualiza în permanență programul APP, dar acest lucru nu trebuie să împiedice organizarea și conducerea de reuniuni pentru cazurile individuale.

7.4. Acordul oficial APP

45. Acordul APP oficial trebuie să înceapă să producă efecte prin încheierea de acorduri oficiale între administrațiile fiscale în cauză (într-un APP multilateral ar putea fi un singur acord între toate administrațiile fiscale sau o serie de acorduri bilaterale între administrațiile fiscale).

Toate acordurile trebui să prezinte în detaliu condițiile APP.

46. Aceste acorduri trebuie să ofere siguranță părților implicate în APP și, dacă se îndeplinesc condițiile APP, atunci prețurile de transfer pentru tranzacții vor fi cele stabilite de APP, iar tranzacțiile nu vor mai face obiectul unei interpretări diferite de către administrația fiscală. Administrațiile fiscale trebuie să fie sigure că pot oferi această siguranță.
47. Apendicele E conține informații care pot fi necesare pentru acordurile oficiale APP.

8. APP: DOMENII SPECIFICE

8.1. Tranzacții și participanți la APP

48. Rămâne la latitudinea contribuabilului să decidă care tranzacții și care entități ale grupului trebuie incluse în APP. Însă administrația fiscală este cea care decide dacă acceptă sau nu cererea contribuabilului.
49. Este important ca administrațiile fiscale să fie flexibile și să permită contribuabilului să includă în APP elementele pe care dorește. Se recomandă ca motivele pentru care contribuabilul include sau exclude anumite întreprinderi sau tranzacții să fie explicate în cerere.
50. O administrație fiscală trebuie să facă schimb de informații în mod spontan (sub rezerva limitelor impuse de legislația națională) cu celelalte administrații fiscale, informații pe care prima administrație fiscală le consideră importante și care trebuie incluse în APP. Contribuabilul trebuie consultat cu privire la alegerea administrațiilor fiscale care vor fi incluse în APP, deoarece contribuabilul trebuie să aprobe condițiile APP.

8.2. Ipoteze de bază

51. Contribuabilul trebuie să prezinte în cerere ipotezele pe care se bazează capacitatea metodologiei de a reflecta faptul că stabilirea prețurilor de transfer pentru viitoarele tranzacții s-a făcut conform principiului deplinei concurențe.
52. Ipotezele de bază sunt în mod implicit esențiale pentru APP și trebuie redactate atent pentru a se garanta capacitatea APP de a reflecta principiul deplinei concurențe.
53. Contribuabilii și administrațiile fiscale trebuie să încerce să identifice ipoteze de bază care se bazează, atunci când este cazul, pe date concrete, fiabile și independente.
54. Ipotezele de bază trebuie adaptate cazurilor individuale ale contribuabililor, mediului lor comercial, metodologiei și tipului de tranzacții în cauză.
55. Ipotezele de bază nu trebuie să fie foarte restrictive, astfel încât să se compromită siguranța oferită de APP, ci trebuie să cuprindă o gamă largă de situații subiacente, acceptate de părțile la acord.

56. APP trebuie să includă parametri pentru a se permite determinarea în prealabil a unui nivel acceptabil de divergențe cu privire la anumite ipoteze de bază, astfel încât să nu se recurgă la renegociere decât dacă acești parametri sunt depășiți.
57. Dacă ipotezele de bază nu sunt respectate, contribuabilii trebuie să informeze administrațiile fiscale.

Toate părțile implicate în APP trebuie să se consulte pentru a examina motivele pentru care o ipoteză nu a fost respectată și să verifice dacă metodologia APP este încă valabilă.

În măsura posibilului, trebuie să se încerce să se renegocieze APP.

8.3. Retroactivitate

58. Retroactivitatea – atunci când este prevăzută în legislația națională – poate fi luată în considerare în soluționarea conflictelor sau eliminarea posibilității apariției unor conflicte anterioare.
59. Retroactivitatea trebuie să fie o consecință secundară a APP și trebuie utilizată numai atunci când elementele cazului o impun. Pentru ca aceasta să fie utilizată, trebuie să fi existat fapte și împrejurări asemănătoare cu cele din APP în exercițiile anterioare.
60. Retroactivitatea APP trebuie utilizată numai cu acordul contribuabilului.
61. Administrația fiscală recurge la măsurile naționale obișnuite dacă, în cadrul procedurii APP, descoperă informații care ar putea afecta impozitarea exercițiilor anterioare. Administrațiile fiscale trebuie însă să anunțe contribuabilul cu privire la intenția lor pentru a acorda acestuia posibilitatea de a explica eventualele inconsecvențe evidente, înaintea unei reevaluări a impozitelor privind exercițiile anterioare.

8.4. Publicarea statisticilor

62. Ar fi necesar ca fiecare administrație fiscală să publice statistici privind APP.

8.5. APP unilaterale

63. Deși s-ar putea să existe situații în care contribuabilul consideră că un APP unilateral este mai adecvat decât un APP bilateral, sunt de preferat APP bilaterale. În cazul în care un APP unilateral poate reduce riscul dublei impunerii într-o anumită măsură, trebuie să se garanteze respectarea de către APP unilaterale a principiului deplinei concurențe, în aceeași măsură în care acestea sunt respectate de APP bilaterale sau multilaterale.
64. În primă instanță contribuabilul are dreptul să decidă dacă este nevoie de un APP bilateral sau multilateral.
65. Opțiunea de a include un stat membru în APP trebuie analizată de statul membru care pregătește un APP unilateral. Totuși, contribuabilii nu trebuie obligați să încheie APP bilaterale.

66. Administrațiile fiscale pot refuza cereri pentru APP unilaterale dacă se consideră că APP bilaterale sau multilaterale sunt mai adecvate sau dacă un APP nu este necesar.
67. Drepturile altor administrații fiscale și contribuabili nu trebuie afectate de existența unui APP unilateral. După încheierea unui APP, nu trebuie exclusă procedura de acord amiabil.
68. Adoptând „Codul de conduită” (fiscalitatea întreprinderilor), statele membre s-au angajat să schimbe în mod spontan informații despre APP unilaterale încheiate. Schimbul de informații trebuie efectuat cu toate administrațiile fiscale implicate direct în APP unilateral și trebuie realizat cât mai repede posibil după încheierea APP.

8.6. Facilitarea APP pentru IMM-uri

69. Administrațiile fiscale trebuie să utilizeze experiența lor cu privire la problemele cu care s-au confruntat IMM-urile pentru a facilita accesul acestora la APP, atunci când APP se dovedesc utile în evitarea și soluționarea conflictelor.

Apendicele A – Lista tipurilor de informații care pot fi necesare pentru o cerere oficială de APP bilateral sau multilateral

Informațiile reale variază în funcție de faptele cazului și vor trebui discutate între contribuabili și administrațiile fiscale, de preferat în reuniunea preliminară.

Aceste informații pot fi clasificate în două mari categorii: informații despre trecut – informații istorice – care s-ar putea să existe deja sub o anumită formă, dar care trebuie strânse pentru APP, și informații care trebuie create anume pentru APP.

Atunci când se examinează informațiile istorice statele membre trebuie să țină cont de faptul că APP se referă la viitor și că informațiile istorice pot fi mai puțin relevante pentru exercițiile viitoare. În concluzie, informațiile istorice vor fi necesare pentru a pune APP în context și pentru a lua decizii mai bune în ceea ce privește viitorul.

Etapă preliminară este utilă pentru contribuabil și pentru administrația fiscală pentru a decide ce informații trebuie anexate cererii oficiale. Scopul este găsirea unui echilibru, pentru ca administrația fiscală să stabilească volumul de informații pe care îl consideră necesar pentru a lua în considerare cererea, fără ca contribuabilul să fie nevoit să furnizeze informații în exces.

În orice caz, administrația fiscală are dreptul de a solicita informații suplimentare, iar contribuabilul are dreptul de a prezenta informații suplimentare.

1. Numele și adresele tuturor întreprinderilor asociate (inclusiv unitățile permanente) la APP.
2. Structura grupului care să prezinte toate entitățile implicate activitățile comerciale ale întreprinderilor parte la APP.
3. Analiza sectorului și a tendințelor pieței care pot afecta întreprinderea. Studiile financiare sau de piață pentru întreprindere care o pot afecta trebuie prezentate acolo unde este cazul. Trebuie prezentată strategia întreprinderii care va fi utilizată pentru perioada APP și, dacă aceasta este diferită, strategia utilizată pentru exercițiile anterioare. Aceasta poate include proiecții utilizate în planul de viitor al întreprinderii, bugetele de gestionare, informații privind tendințele comerciale și concurența, viitoarea strategie în materie de marketing, producție sau strategia de cercetare și dezvoltare. Ar putea fi furnizate detalii cu privire la responsabilii pentru strategiile de dezvoltare și conducere.
4. Perioada pentru care contribuabilul dorește să se aplice APP, inclusiv o eventuală cerere de retroactivitate.
5. Analiza funcțională (vezi Apendicele B) a părților și tranzacțiilor care vor face obiectul APP.
6. Motivul pentru care contribuabilul consideră că APP este necesar pentru aceste tranzacții.
7. Ipotezele de bază care fac parte integrantă din APP.

8. Detalii despre metodologia propusă pentru tranzacțiile care fac obiectul APP și dovezi că aceasta produce rezultate conforme cu principiul deplinei concurențe. În funcție de metodologie și de modul de punere în aplicare a acesteia, dovezile ar putea include:
  - (a) Un studiu asupra celor cinci factori de comparabilitate OCDE, inclusiv elementele de comparație și modificările aduse pentru a se ajunge la comparabilitate.
  - (b) Motivele alegerii metodei din cererea de APP.
  - (c) O demonstrație de punere în aplicare a metodologiei, cu referire la informațiile financiare.
9. Lista APP deja încheiate de oricare dintre întreprinderile asociate parte la APP, care se referă la aceeași tranzacție sau la tranzacții similare, dacă această listă nu se află deja în posesia autorităților fiscale.
10. Detalii despre informațiile financiare ale entităților parte la APP pentru trei ani înainte de încheierea APP. Acestea ar putea cuprinde:
  - (a) conturile legale pentru cei trei ani precedenți.
  - (b) o analiză a liniilor de produse/servicii care arată limitele nete și brute cu costuri asociate pentru produsele/serviciile care vor fi incluse în APP, dacă această analiză este disponibilă și utilă.
11. Lista tuturor înțelegerilor legale dintre întreprinderile asociate care afectează tranzacțiile din APP. De exemplu, acorduri de licență, contracte de achiziții, acorduri de distribuție, acorduri de servicii de cercetare și dezvoltare.
12. Pentru exercițiile pentru care este nevoie de retroactivitate – în limitele prevăzute de legislația națională – detalii privind situația fiscală a fiecărei entități pe acești ani (de exemplu declarația de impozit aprobată, depusă dar neaprobată, depusă dar care face obiectul unui audit etc.), detalii privind procedura de acord amiabil în curs și o analiză a termenelor legale aplicabile în fiecare jurisdicție, pentru a stabili dacă exercițiile de evaluat pot fi modificate.

Apendicele B: analiza funcțională

Analiza funcțională constituie un element important în procedura privind prețurile de transfer. Conținutul acesteia trebuie adaptat la situația contribuabilului și la tranzacțiile din APP. În funcție de situație, aplicarea APP trebuie să demonstreze, de asemenea, într-o anumită măsură funcțiile exercitate de fiecare entitate în ansamblul activităților întreprinderii multinaționale. Totuși, administrațiile fiscale trebuie să țină cont de faptul că nu evaluează tranzacții care nu fac parte din APP. Aceste informații ar trebui să fie suficiente pentru ca acestea să aibă o imagine clară asupra procesului tranzacțiilor în cauză.

Activități și funcții

Trebuie prezentate toate activitățile privind tranzacțiile din APP (cercetare și dezvoltare, fabricare, distribuire, marketing, tipul serviciului furnizat etc). Valoarea economică și antreprenorială a acestor activități, precum și detaliile referitoare la modul de interacționare a acestor activități cu cele desfășurate de alte entități din grup trebuie menționate în mod clar. Trebuie prezentate, de asemenea, piața și poziția pe piață a acestei entități, tipul de clienți, produsul comercializat sau achiziționat, furnizorul și beneficiarul.

Riscuri

Trebuie prezentate și evaluate riscurile asumate de entitate cu privire la tranzacțiile din APP. Cele mai frecvente riscuri sunt cele legate de produs, tehnologie, învechire, piață, credit, schimbul valutar și riscurile juridice.

Activele utilizate

Trebuie prezentate volumul și tipul de fond de rulment, precum și activele corporale și necorporale utilizate în APP. Dacă este posibil, trebuie analizată importanța relativă a acestora pentru schimburile comerciale.

Dacă în tranzacția APP se utilizează dreptul de proprietate intelectuală (DPI), va fi nevoie de detalii suplimentare. Trebuie furnizate informații cu privire la modul în care DPI a fost creat sau achiziționat în cadrul grupului. Trebuie menționat în mod clar care entitate deține DPI și cum a intrat în posesia lui, cum este utilizat și ce valoare adaugă activității întreprinderii.

Apendicele C: Exemplu de calendar pentru încheierea unui APP

Având în vedere că fiecare APP este diferit, stabilirea unui calendar comun pentru toate APP prezintă anumite riscuri. Conform bunelor practici, părțile trebuie să stabilească un calendar cât mai curând posibil după primirea cererii de APP. Administrațiile fiscale pot reduce timpul alocat negocierilor APP, analizând informațiile repede și eficient. Contribuabilii pot reduce timpul alocat negocierilor APP, furnizând informații complete în cel mai scurt timp posibil. Calendarul de mai jos este prezentat cu titlu informativ, dar cuprinde toate etapele normale ale APP.

Etapa preliminară – cererea neoficială – luna 0

Contribuabilul contactează neoficial două administrații fiscale, solicitând un APP. Administrațiile fiscale iau notă de declarațiile făcute și hotărăsc dacă acel caz necesită un APP. Administrațiile fiscale se consultă pentru a se asigura că sunt de acord. Fiecare dintre ele discută cu contribuabilul despre informațiile ce trebuie prezentate în primă instanță și examinează metodologia care ar putea fi utilizată.

Lunile 1-3

Cererea oficială este depusă la fiecare administrație fiscală. În luna 1, AC stabilesc un calendar pentru evaluarea și negocierea APP. Ambele administrații fiscale efectuează o primă analiză independentă și solicită informații, dacă este necesar.

Lunile 4-12

Administrațiile fiscale continuă să evalueze independent una de cealaltă, cooperând pe deplin cu contribuabilii. Ar putea avea loc o primă întâlnire, la care contribuabilul face o prezentare pentru toate părțile implicate. Dacă este cazul, AC se consultă. Contribuabilul este implicat în această evaluare și este consultat. Până la sfârșitul acestei perioade, fiecare administrație fiscală trebuie să fi adoptat o poziție. AC pot face schimb de poziții redactate. Acestea convin să se reunească pentru a le discuta în luna 14.

Luna 13

Fiecare AC evaluează poziția redactată a celeilalte și, dacă este cazul, obține informații suplimentare. (Alternativă: în luna 12 una dintre AC emite o poziție redactată iar în luna 13 cealaltă emite o poziție redactată)

Lunile 14-16

Au loc discuții între AC. Se obțin informații suplimentare de la contribuabil, care este ținut la curent cu evoluția negocierilor dintre AC.

Luna 17

AC ajung la un acord. Contribuabilii sunt consultați și își dau acordul.

Luna 18

Se încheie oficial APP între autoritățile competente. Se face schimb de documente oficiale. Contribuabilii primesc asigurări că APP este acceptabil.

Cazurile mai complexe pot necesita mai mult timp, dar cu o bună cooperare și planificare din partea tuturor părților, timpul alocat încheierii APP poate fi redus la minim.

Apendicele D: Conținutul pozițiilor redactate ale AC

Deoarece fiecare caz este diferit, conținutul pozițiilor redactate variază. Informațiile de mai jos reprezintă orientări generale ce trebuie aplicate conținutului tuturor pozițiilor redactate. Pentru a încheia o procedură APP în cel mai scurt timp, este esențial ca negocierile dintre AC să înceapă cel mai probabil printr-o poziție redactată, cât mai curând după primirea cererii.

În mod normal o poziție redactată trebuie să conțină următoarele elemente:

1. Concluziile AC însoțite de motivele care au stat la baza acestora, inclusiv detalii referitoare la metodologia preferată.
2. Motivele unei eventuale respingeri sau modificări a metodei inițiale preferate de contribuabil.
3. Detalii privind faptele considerate a fi cele mai importante în formularea concluziei menționate mai sus. Dacă este cazul, ar trebui să se acorde o atenție specială faptelor care au apărut în timpul procedurii APP, în comparație cu cele din cererea inițială.
4. Detalii privind ipotezele de bază pe care se va baza APP.
5. O poziție privind o eventuală retroactivitate și durata APP.
6. Sugestii privind monitorizarea APP.
7. O descriere a convențiilor fiscale și a legislației naționale care vor reglementa APP și vor oferi siguranță contribuabilului.

Apendicele E: Detalii care pot fi necesare într-un APP

1. Durata APP și data intrării în vigoare a acestuia.
2. Detalii privind metodologia acceptabilă pentru stabilirea prețurilor de transfer și a ipotezelor de bază (vezi apendicele F) care trebuie urmate pentru aplicarea APP.
3. Acord asupra obligativității APP pentru administrațiile fiscale implicate.
4. Acord asupra monitorizării APP.
5. Acord asupra tipului de documentație necesară pe durata APP pentru a permite monitorizarea acestuia, de exemplu, un raport anual.
6. Orice acord asupra eventualei retroactivități.
7. Descrierea situațiilor în care APP ar trebui revizuit.
8. Descrierea situațiilor în care APP ar putea fi reziliat anticipat sau chiar retroactiv (de exemplu, dacă au fost furnizate informații false.)

APENDICELE F – Ipoteze de bază

Ipotezele de bază vor varia în funcție de APP, dar este posibil să se emită ipoteze cu privire la următoarele aspecte:

1. dispozițiile fiscale naționale și convențiile fiscale aplicabile;
2. tarife, taxe, restricții de import și reglementări publice;
3. condiții economice, cota de piață, condițiile pieței, prețul de vânzare final și volumul vânzărilor;
4. natura funcțiilor și riscurile asumate de întreprinderile implicate în tranzacții;
5. cursurile de schimb, ratele dobânzilor, condițiile de creditare și structura capitalului;
6. contabilitatea de gestiune sau contabilitatea în general și clasificarea veniturilor și cheltuielilor;
7. întreprinderile care vor funcționa în fiecare jurisdicție și forma de funcționare pe care o vor adopta.